

Rok 1953

Dedinka odetá v novom snehobieliom rúchu pokojne tíško čaká na príchod nového roku 1953. Slávnostná tichosť v obci je prerušená kde tu spevom dúbravských mládencov a dievčat, ktorí s radosťou nôtia naše slávnostné piesne, piesne ospevujúce dávnu minulosť ako je pieseň : Na vrch, na Poľane, jasný ohník horí... a mnoho iných piesní, piesní budovateľských, ohlasujúcich usilovnú prácu nášho ľudu. Občas je spev prerušený piskotom mašinky, ktorá brázdí vzduch v blízkej dolinke Husovej, ako čierny obor, donášajúc na vyrastajúcu továreň potrebný materiál, aby čím skôr mohol sa kúdiť dym z vysokých komínov, ohlasujúci, že pod Poľanou prvýkrát zarachotili stroje novej továrne. Stroje, ktoré aj pre obyvateľov našej obce priniesli prácu a nemusia sa už túlať po svete za výživou pre svoju rodinu, ako tomu bolo v minulosti.

Ozubené koleso päťročnice svojím zúbkom zasiahlo aj našu obec. Rozhorený plamienok socializmu z iskierky, rozfúkaný v minulom roku začal sa pomaličky rozhorievať. V zimných mesiacoch boli usporiadané prednášky pre občanov o zvýšení poľnohospodárskych výrobkov, o metódach, používaných v poľnohospodárstve. Prednášky usporiadal MNV za spolupráce osvetovej besedy (OB), ktorá podľa uznesenia vlády sa zriadila pri každom MNV na prevádzanie kultúrno – osvetovej činnosti v obci. OB má vlastné predsedníctvo na čele so správcom 5 čelného výboru OB, Pavolom Sihelským – riaditeľom tunajšej školy.

Po zriadení OB ľudová knižnica prešla do jej vlastníctva a bola premiestnená do školy. Počet zväzkov sa do konca roka zvýšil na 98. Počet čitateľov vzrástol až na 24 členov. Celkový počet výpožičiek v r. 1953 bol 213 neuspokojivý pre tunajšiu obec. V porovnaní s minulým rokom záujem o knihu vzrástol, čím sa dvíha i kultúra našej obce, pričinením obetavej práce správcu OB. Po dlhých zimných večeroch, ktoré si tunajší obyvatelia spríjemňujú priadkami a páračkami, prichádza jar. Jar, ktorá priniesla smútočnú zvesť o smrti milovaného prezidenta Klementa Gottwalda. Zvesť o úmrtí nášho vodcu prijali obyvatelia obce s hlbokým smútkom. Poslednú cestu svojho učiteľa sprevádzali v mysli zhromaždení v tunajšej škole, kde so smútkom v srdci vypočuli si pohreb a vzdali poslednú poctu 5 minútovým tichom za jeho usilovnú prácu, ktorú obetoval pre statočný pracujúci ľud našej vlasti. Odkaz, ktorý dali v deň poslednej cesty svojho vodcu, že ešte pevnejšie sa primknú ku komunistickej strane, začal prechádzať k činom. Na pomoc DO – KSS a ĽS pri zakladaní JRD, okresný národný výbor (ONV) zriadil v našej obci agitačnú kolónu v počte 12 členov aj s vedúcim kolóny, Ferom Zlatoňom, v tom čase okresný osvetový inšpektor. Nesystematická práca kolóny nevedla ku konkrétnym podujatiam a k jasnému cieľu. Počas pobytu kolóny zvýšil sa počet členov na 48 odhodlaných občanov k spoločnému hospodáreniu. Pri agitácii dobrým pomocníkom bol dočasne namontovaný rozhlas v dedine, ktorý svojím zvukom rozsieval úrodné ovocie v našej obci a dvíhal kultúrnu a politickú úroveň Dúbravčanov.

Na príchode rozhlasovej aparatúry do obce má značnú účasť vtedajší predseda MNV – Juraj Smutný, riaditeľ školy- Pavel Sihelský a vedúci agitačnej kolóny Fero Zlatoň. Rozhlas plnil svoju povinnosť a vstúpil do vedomia občanov socialistické vrúbky ušľachtitého ovocia. Hoci socializáciu dediny pochopili členovia ĽS a členovia DO KSS, i niektorí členovia masových organizácií, predsa prihlásení nevlastnili nadpolovičnú väčšinu pôdy celého chotára a k založeniu JRD v obci nedošlo. Po odchode agitačnej kolóny vyvinul sa boj medzi ĽS a ONV o vlastníctvo rozhlasu, ktorý ONV chcel presunúť do Budče. Boj sa skončil víťazstvom ĽS, ktorej stál na čele odhodlaný predseda Juraj Smutný a pomáhal

mu predseda DO KS, Peter Ostihoň. Takto obec dostala do vlastníctva rozhlas, ktorí spríjemňuje chvíle Dúbravčanom.

V agitačnej i v osvetovej práci zaostala DO – ČSM. Mládež ostala nepovšimnutá, ostala bez riadiacej ruky, odkázaná sama na seba. Práca zväzákov ochabovala stálymi zmenami predsedníctva výboru a slabou pomocou OV – ČSM. Pri všetkých týchto nedostatkoch predsa mládež usporiadala za celý rok tri ľudové veselice. Okrem toho zahráli jednu divadelnú hru od sovietskeho pedagóga A. S. Makarenku : Budú z nich ľudia.

Nemožno nespomenúť tu pomery tunajšej národnej školy, na ktorej sa začala generálna oprava a rozšírenie o jednu učebňu. S rozšírením bolo nutné začať, nakoľko sa počet žiakov zvýšil zo 73 na 92 čím sa škola rozšírila z dvojtriednej na trojtriednu. Zvýšením počtom žiakov pribudla aj jedna učiteľská sila. Na škole vzrástol i počet členov pionierskej organizácie (PO), ktorej vedúcou bola nová s. učiteľka Anna Hlivová. Školská mládež zahrála na Vianoce krátku rozprávku : Príchod deda Mráza, čím tiež prispela k rozvoju kultúrno – osvetovej práce.

Rok 1953 priniesol veľkú udalosť. V našom štáte uskutočnila sa peňažná reforma. Peniaze sa menili v pomere - 1:5.

Obchod v našej obci je stále navštevovaný občanmi kupujúcimi rôzne potraviny na zlepšenie svojej životnej úrovne. Vzrastajúci obrat v obchodne je svedkom, že si občania pekne zarobia a nemusia vyhľadávať prácu vo svete.

S možnosťou pekne si zarobiť zakorenieva sa v obci zlozvyk používania alkoholu vo zvýšenej miere. Zvlášť mládež večermi v opitom stave ruší nočný pokoj našej obce. Vyplýva to zo zlej výchovy rodičov, ktorí hneď v mladistvom veku povoľujú svojim synkom používať alkohol.

Jeseň sa prihlásila so všetkou svojou krásou a rôznofarebnosťou, ohlasujúc, že rok 1953 končí svoju životnosť a prenecháva svoje miesto pre nový rok 1954.